

Efulim

– G ö k ç é ! • 05 Aralık 2012

...

Ben ne zaman
Öyle durup dururken
Öyle damdan düşer gibi
Açıp seni okumaya başlasam
Anlıyorum ki
Mahvolmuşum...
- Orhan Veli -

.....

Yalnızlığımı bahşet sensizliğimi
Anlat ona
Yüreğimi ateşe vermesinden korkuyorum
Ölüyorum, Efulim
Son nefesimde seni yâd ediyorum
Besmeleyi çek
Dokun bana,
Bitsin aşkın ızdırabı
Buluşursa dudaklarımız,
Affedebilirim ayrılığı

Yakamozları yerleştirdim yine başucuma
Sahil kenarı duygularımın adını sayıkladım mısralarımda

Bir düştüm ki,
Ağuşunda zindanlar dolusu acı...
Şarkımızı artık dalgalar söylüyor
Uçurumdu gözlerin

Sen artık, bu yürekte kalamazsın.
Git gidebildiğin kadar benden
Sazımı ağlatma artık

Mızrabın suçu yoktur
Vakit gitme vaktidir

Sükûtumun sesi bu
Bitmişliğimin resmi
Yalnızlığımın meşgalesi,
Nerden baksan koca bir ömür kadar
Kan sıçradı hayallerime

Şimdi yalanlar ruhumun eşkâli
Göğsümün solunda umut dolu bela
Aşkından yanmışım
Nereye kaçsam, çaresi yok

Gözlerinin rengini duyduğumdan bu yana
Yokluğunun meşrubatı oldu geceler
Karanlığın rengini hiç söylememişlerdi bana
Sol yanım tutarsız, umarsız

Meçhul artık, merhabalarım
Eder miyim bir daha sana
Ayrılığımın sonra kıyam?
Sevdim seni düşünemeyeceğin kadar
Her gece işgalimdi gözlerinde, gözlerim
Gezinmekte şimdi eşkâlin hücrelerimde

Sokak lambalarının altında
Damla damla, ağlıyorum Efulim
Yüreğim korda, yüreğim ateşte
Sıkacağım en sonunda kafama
İşte şimdi tetikte ölmüşlüğüm

İçlenmişim sana ayrılırken
Üstelik vazgeçmişim gözlerinden
Aklım başımda değil, kayıbım bu şehirde
Sokağa çıkmanın yasaklığındaki zorbalık gibi, çaresi yok
Polis bile farkında sevdamin, susmuş tabancaları

İdamıma hüküm verdi sözlerin
Şimdilik Hoşçakal Efulim...

Gökçe Üstündağ / Saklı Düşler